Opozorilo: Neuradno prečiščeno besedilo predpisa predstavlja zgolj informativni delovni pripomoček, glede katerega organ ne jamči odškodninsko ali kako drugače.

Neuradno prečiščeno besedilo Zakona o odvzemu premoženja nezakonitega izvora obsega:

- Zakon o odvzemu premoženja nezakonitega izvora – ZOPNI (Uradni list RS, št. 91/11 z dne 14. 11. 2011),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o odvzemu premoženja nezakonitega izvora – ZOPNI-A (Uradni list RS, št. 25/14 z dne 11. 4. 2014),
- Odločbo o razveljavitvi prvega odstavka 57. člena Zakona o odvzemu premoženja nezakonitega izvora in ugotovitvi kršitve človekovih pravic (Uradni list RS, št. 53/18 z dne 3. 8. 2018),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o odvzemu premoženja nezakonitega izvora – ZOPNI-B (Uradni list RS, št. 40/25 z dne 4. 6. 2025).

ZAKON

O ODVZEMU PREMOŽENJA NEZAKONITEGA IZVORA (ZOPNI)

(neuradno prečiščeno besedilo št. 3)

Datum začetka uporabe: 19.06.2025
Datum prenehanja uporabe: 31.12.2026

I. UVODNE DOLOČBE

Vsebina zakona

1. člen

Ta zakon določa pogoje, postopek in pristojne organe za finančno preiskavo, začasno zavarovanje odvzema, začasen odvzem, hrambo, upravljanje in odvzem premoženja nezakonitega izvora, odgovornost Republike Slovenije ter mednarodno sodelovanje v zvezi s postopki po tem zakonu.

Namen zakona

2. člen

(1) Namen zakona je preprečevanje pridobivanja in uporabe premoženja nezakonitega izvora zaradi varstva pridobivanja premoženja na zakonit način ter zaradi zaščite gospodarske, socialne in ekološke funkcije lastnine, ki ga zagotavlja pridobivanje premoženja v skladu s predpisi.

(2) Namen iz prejšnjega odstavka se zagotavlja z odvzemom premoženja tistim, ki so ga pridobili na nezakonit način, ali je bilo tako premoženje nanje preneseno brezplačno ali za plačilo, ki ne ustreza dejanski vrednosti,.

Začetek postopka

3. člen

Postopek finančne preiskave po tem zakonu se izvede, če se v predkazenskem ali kazenskem postopku izkažejo razlogi za sum, da posamezne osebe razpolagajo s premoženjem nezakonitega izvora in njegova skupna vrednost presega 50.000 eurov.

Pomen izrazov

4. člen

Posamezni izrazi, uporabljeni v tem zakonu, imajo naslednji pomen:

1. Premoženje so stvari in pravice, ki so lahko predmet izvršbe, zlasti nepremičnine, premičnine in finančno premoženje ter vsa druga sredstva, ki imajo denarno vrednost, kot tudi premoženje, ki neposredno ali posredno izhaja iz takega premoženja, v katero je spremenjeno ali s katerim je pomešano.

2. Finančno premoženje so denarna sredstva, terjatve, dolžniški vrednostni papirji ter delnice in deleži na kapitalu pravnih oseb, druge naložbe v pravne osebe in drugi finančni instrumenti.

3. Osumljenec ali osumljenka, obdolženec ali obdolženka in obsojenec ali obsojenka (v nadaljnjem besedilu: osumljenec, obdolženec in obsojenec) imajo enak pomen, kot v zakonu, ki ureja kazenski postopek.

4. Zapustnik ali zapustnica (v nadaljnjem besedilu: zapustnik) je oseba, zoper katero se zaradi smrti predkazenski ali kazenski postopek ni mogel začeti ali je bil ustavljen, pa zanjo obstajajo razlogi za sum, da je skupaj z drugimi osebami, zoper katere tak postopek teče, storila kataloško kaznivo dejanje; ali oseba, zoper katero je bil predkazenski ali kazenski postopek zaradi smrti ustavljen, pa so bili podani razlogi za sum, da je storila kataloško kaznivo dejanje.

5. Pravni naslednik ali pravna naslednica (v nadaljnjem besedilu: pravni naslednik) je oseba, ki je podedovala premoženje nezakonitega izvora od osumljenca, obdolženca, obsojenca, zapustnika ali njihovih dedičev.

6. Povezana oseba je ožje povezana oseba, ožji družinski član ali druga fizična ali pravna oseba, na katero je premoženje nezakonitega izvora preneseno brezplačno ali za plačilo, ki ne ustreza dejanski vrednosti, ali navidezno, ali je z njenim premoženjem pomešano.

7. Ožje povezana oseba je pravna oseba, v kateri ima osumljenec, obdolženec, obsojenec, zapustnik ali pravni naslednik lastniški delež ali pravico do lastniškega deleža v višini najmanj 25 % vrednosti vseh deležev ali v obliki glasovalne pravice ali pravice odločanja v takem obsegu ali obvladuje pravno osebo na podlagi pogodbe ali prevladujočega položaja pri upravljanju ali nadzoru ali se pogoji prenosa premoženja razlikujejo od pogojev, ki so ali bi bili v enakih ali primerljivih okoliščinah doseženi med nepovezanimi osebami.

8. Ožji družinski člani so zakonec oziroma oseba, s katero osumljenec, obdolženec, obsojenec, zapustnik ali pravni naslednik živi v zunajzakonski skupnosti, ali s katero je v sorodstvenem razmerju v ravni vrsti ali v stranski vrsti do vštetega tretjega kolena ali v svaštvu do vštetega drugega kolena ali je njen, skrbnik ali varovanec ali druga oseba, s katero živi v skupnem gospodinjstvu.

9. Lastnik ali lastnica (v nadaljnjem besedilu: lastnik) je oseba, ki ima premoženjsko pravico ali se v pravnem prometu izkazuje kot imetnik premoženjske pravice.

10. »Kataloško kaznivo dejanje« je v Kazenskem zakoniku (Uradni list RS, št. 50/12 – uradno prečiščeno besedilo, 6/16 – popr., 54/15, 38/16, 27/17, 23/20, 91/20, 95/21, 186/21, 105 /22 – ZZNŠPP, 16/23 in 107/24 – odl. US; v nadaljnjem besedilu: KZ-1) določeno kaznivo dejanje:

- terorizma (108. člen KZ-1),

- potovanja v tujino z namenom terorizma (108.a člen KZ-1),

- financiranja terorizma (109. člen KZ-1),

- spravljanja v suženjsko razmerje (112. člen KZ-1),

- trgovine z ljudmi (113. člen KZ-1),

- zlorabe prostitucije (175. člen KZ-1),

- prikazovanja, izdelave, posesti in posredovanja pornografskega gradiva (drugi, tretji in četrti odstavek 176. člen KZ-1)

- proizvodnje in prometa škodljivih sredstev za zdravljenje (prvi, drugi, četrti in peti odstavek 183. člena KZ-1),

- proizvodnje in prometa ponarejenih sredstev za zdravljenje, zdravil, ki nimajo dovoljenja za promet, ali medicinskih pripomočkov, ki ne izpolnjujejo zahtev glede skladnosti (183.a člen KZ-1),

- proizvodnje in prometa zdravju škodljivih živil in drugih izdelkov (prvi, drugi, četrti in peti odstavek 184. člena KZ-1),

- neupravičene proizvodnje in prometa s prepovedanimi drogami, nedovoljenimi snovmi in postopki v športu ter predhodnimi sestavinami za izdelavo prepovedanih drog (186. člen KZ-1),

- omogočanja uživanja ali uporabe prepovedanih drog ali nedovoljenih snovi ali postopkov v športu (187. člen KZ-1),

- organiziranja denarnih verig, nedovoljenega prirejanja iger na srečo in nedovoljenega prirejanja rezultatov športnih tekmovanj (212. člen KZ-1),

- zoper gospodarstvo (štiriindvajseto poglavje KZ-1), za katero se sme izreči kazen treh let zapora ali več,

- jemanja podkupnine (261. člen KZ-1),

- dajanja podkupnine (262. člen KZ-1),

- sprejemanja koristi za nezakonito posredovanje (263. člen KZ-1),

- dajanja daril za nezakonito posredovanje (264. člen KZ-1),

- hudodelskega združevanje (294. člen KZ-1),

- izdelovanja in pridobivanja orožja in pripomočkov, namenjenih za kaznivo dejanje (prvi odstavek 306. člena KZ-1),

- nedovoljene proizvodnje in prometa orožja ali eksploziva (307. člen KZ-1),

- onesnaženja pitne vode (prvi, tretji, četrti, peti in šesti odstavek 336. člena KZ-1),

- drugo kaznivo dejanje, storjeno v hudodelski združbi, in

- drugo naklepno kaznivo dejanje, za katero se sme izreči kazen petih let zapora ali več, če lahko iz njega izvira premoženje nezakonitega izvora.

Premoženje nezakonitega izvora

5. člen

(1) Premoženje je nezakonitega izvora, če ni dokazano, da je bilo pridobljeno iz zakonitih dohodkov oziroma na zakonit način.

(2) Domneva se, da premoženje ni bilo pridobljeno iz zakonitih dohodkov oziroma na zakonit način, če je podano očitno nesorazmerje med njegovim obsegom in dohodki, zmanjšanimi za obveznosti iz naslova pridobivanja premoženja oziroma za porabo premoženja ter za davke in prispevke, ki jih je oseba, zoper katero teče postopek po tem zakonu, plačala v obdobju, v katerem je bilo premoženje pridobljeno.

(3) Pri ugotavljanju nesorazmernosti se upošteva vrednost vsega premoženja, ki ga ima oseba iz prejšnjega odstavka v lasti, posesti, ga uporablja, uživa, z njim razpolaga ali je razpolagala oziroma ga je prenesla na povezane osebe ali je bilo pomešano z njihovim premoženjem ali je prešlo na njene pravne naslednike.

Domneva o brezplačnosti prenosa

6. člen

Domneva se, da je bilo premoženje nezakonitega izvora preneseno brezplačno ali za plačilo, ki ne ustreza dejanski vrednosti, če je bilo preneseno na ožje povezane osebe ali ožje družinske člane.

Pristojni organi

7. člen

(1) Postopek finančne preiskave vodi Specializirano državno tožilstvo Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: SDT RS), pri čemer sodeluje z državnim tožilstvom, ki je pristojno za predkazenski ali kazenski postopek zaradi kataloškega kaznivega dejanja.

(2) SDT RS zastopa Republiko Slovenijo kot tožečo stranko v postopku za odvzem premoženja nezakonitega izvora ali v zvezi z njim. V postopku z izrednimi pravnimi sredstvi, ki

jih obravnava Vrhovno sodišče Republike Slovenije, zastopa Republiko Slovenijo Vrhovno državno tožilstvo Republike Slovenije.

(3) V postopku začasnega zavarovanja odvzema in začasnega odvzema premoženja nezakonitega izvora odloča sodišče, ki je pristojno za odločanje v predkazenskem ali kazenskem postopku iz prvega odstavka tega člena.

(4) V postopku za odvzem premoženja nezakonitega izvora odloča Okrožno sodišče v Ljubljani.

Sodelovanje in posredovanje podatkov

8. člen

(1) Državni organi, nosilci javnih pooblastil, banke in druge finančne organizacije so dolžni dajati pristojnim organom iz 7. člena tega zakona in organom, pristojnim za izvrševanje odločb po tem zakonu, zahtevano pomoč, ki je brezplačna.

(2) Upravljavci uradnih evidenc, registrov in javnih knjig ter drugih varovanih podatkov, informacij in dokumentacije, potrebnih za namen izvrševanja pristojnosti po tem zakonu, morajo pristojnim organom na njihovo pisno zahtevo brezplačno posredovati zahtevane podatke. V zahtevi za posredovanje podatkov, informacij in dokumentacije pristojni organ navede, katere podatke zahteva, ime in priimek ter datum in kraj rojstva ali enotno matično številko in podatke o prebivališču lastnikov, katerih podatke zahteva, enoznačno številko, pod katero vodi zadevo, in primeren rok, v katerem morajo biti podatki posredovani, ter opozorilo, da se osebi, na katero se podatki nanašajo, ne sme razkriti, da so bili posredovani.

(3) Pri posredovanju podatkov, informacij in dokumentacije iz prejšnjega odstavka za sodišče, državno tožilstvo, drug državni organ, nosilca javnih pooblastil, notarja, banke in druge finančne organizacije ter njihove delavce ne velja obveznost varovanja tajnih podatkov, poslovne skrivnosti ter bančne in poklicne tajnosti.

Smiselna uporaba drugih predpisov

9. člen

(1) V postopku finančne preiskave, začasnega zavarovanja in začasnega odvzema premoženja nezakonitega izvora se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja kazenski postopek, če ni s tem zakonom drugače določeno.

(2) V postopku za odvzem premoženja nezakonitega izvora se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja pravdni postopek, če ni s tem zakonom drugače določeno.

(3) Glede prenosa premoženja brezplačno ali za plačilo, ki ne ustreza dejanski vrednosti, ter glede domneve brezplačnosti prenosa se smiselno uporabljajo določbe KZ-1 o odvzemu premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem ali zaradi njega, če ni s tem zakonom drugače določeno.

II. FINANČNA PREISKAVA

Uvedba finančne preiskave

10. člen

(1) Državni tožilec odredi finančno preiskavo, kadar so izpolnjeni naslednji pogoji:

1. v predkazenskem ali kazenskem postopku se ugotovi, da so podani ali so bili podani utemeljeni razlogi za sum, da je osumljenec, obdolženec ali zapustnik storil kataloško kaznivo dejanje,

2. oseba iz prejšnje točke ima v lasti, posesti, uporabi ali uživanju premoženje, v zvezi s katerim so podani razlogi za sum, da je nezakonitega izvora, oziroma je s takim premoženjem razpolagala ali je prešlo na njene pravne naslednike ali ga je prenesla na povezane osebe ali je bilo pomešano s premoženjem teh oseb, in

3. premoženje iz prejšnje točke ne predstavlja premoženjske koristi, pridobljene s kataloškim kaznivim dejanjem ali zaradi njega.

(2) Predlog za finančno preiskavo poda policija, Finančna uprava Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: FURS), Komisija za preprečevanje korupcije ali Urad Republike Slovenije za preprečevanje pranja denarja. Predlog mora biti obrazložen.

(3) Za namen ugotavljanja izpolnjevanja pogoja iz 2. točke prvega odstavka tega člena lahko državni tožilec od državnih organov iz prejšnjega odstavka zahteva dodatna pojasnila, podatke in informacije o dejanskem premoženjskem stanju osumljenca, obdolženca ali zapustnika, s katerimi upravljajo v okviru svojih pristojnosti.

(4) Pri ugotavljanju premoženjskega stanja se upoštevajo dohodki in premoženje osumljenca, obdolženca ali zapustnika. Glede dohodkov in premoženja, ki se upoštevajo, se smiselno uporabljajo določbe prvega in drugega odstavka 12. člena ter prvega odstavka 17. člena Zakona o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev (Uradni list RS, št. 62/10, 40/11, 40/12 – ZUJF, 57/12 – ZPCP-2D, 14/13, 56/13 – ZŠtip-1, 99/13, 14/15 – ZUUJFO, 57/15, 90/15, 38/16 – odl. US, 51/16 – odl. US, 88/16, 61/17 – ZUPŠ, 75/17, 77/18, 47/19, 189/20 – ZFRO, 54/22 – ZUPŠ-1, 76/23 – ZŠolPre-1B in 122/23 – ZŠtip-1C; v nadaljnjem besedilu: Zakon o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev).

(5) Na zahtevo državnega tožilca policija in FURS podatke o premoženjskem stanju iz prejšnjega odstavka pridobita tudi od upravljavcev iz njihovih zbirk podatkov, navedenih v 1., 6., 7., 8., 9., 10., 12., 15., 16., 17., 18., 19., 20., 21., 23., 24., 25. in 28. točki drugega odstavka 51. člena Zakona o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev.

(6) Podatke iz tretjega, četrtega in petega odstavka tega člena državno tožilstvo hrani do izteka roka za uvedbo finančne preiskave iz osmega odstavka tega člena. Če finančna preiskava ni uvedena, se podatki izbrišejo.

(7) O odreditvi finančne preiskave pristojni državni tožilec obvesti FURS, Urad Republike Slovenije za preprečevanje pranja denarja, Komisijo za preprečevanje korupcije in policijo.

(8) Državni tožilec lahko pod pogoji iz prvega odstavka tega člena odredi finančno preiskavo zoper osebo, zoper katero je tekel predkazenski ali kazenski postopek za kataloško kaznivo dejanje najkasneje v enem letu po pravnomočnosti sodbe ali po pravnomočni ustavitvi kazenskega postopka ali po zavrženju kazenske ovadbe.

(9) V odredbi o finančni preiskavi državni tožilec določi osebo, zoper katero se preiskava opravi, in obdobje, za katero se opravi. Finančna preiskava se lahko opravi najdalj za

obdobje petih let pred letom, v katerem je bilo storjeno očitano kataloško kaznivo dejanje ter do vložitve tožbe po tem zakonu.

(10) Če se med finančno preiskavo pokažejo razlogi za sum, da je bilo premoženje preneseno ali je prešlo na povezane osebe, državni tožilec odredi, da se finančna preiskava razširi tudi zoper te osebe.

(11) Če niso podani pogoji za uvedbo finančne preiskave, pristojni državni tožilec zavrne predlog za uvedbo finančne preiskave in o tem obvesti predlagatelja finančne preiskave.

Namen in obseg finančne preiskave

11. člen

(1) Namen finančne preiskave je, da se zberejo dokazi in podatki, ki so potrebni za odločitev o začasnem zavarovanju odvzema in začasnem odvzemu premoženja nezakonitega izvora, ter ali in zoper katere osebe naj se začne postopek za odvzem premoženja nezakonitega izvora.

(2) V finančni preiskavi se zberejo:

- podatki o obsegu premoženja osumljenca, obdolženca, obsojenca ali zapustnika in razmerju med njegovimi dohodki, zmanjšanimi za davke in prispevke, ki jih je plačal, ter vrednostjo premoženja, ki ga je imel oziroma ga ima v lasti, posesti, ga uporablja, uživa, z njim razpolaga ali je razpolagal v obdobju, za katero se opravi finančna preiskava;

- podatki o obsegu premoženja iz prejšnje alineje, ki je bilo preneseno na povezane osebe ali je prešlo na pravne naslednike v obdobju, za katero se opravi finančna preiskava, ter način prenosa oziroma prehoda;

- drugi podatki, ki utegnejo biti koristni za postopek oziroma je glede na okoliščine primera smotrno, da se pridobijo za ugotovitev izvora, obsega in prenosa premoženja.

Finančna preiskovalna dejanja

12. člen

(1) V finančni preiskavi se lahko uporabijo ukrepi, ki so po zakonu, ki ureja kazenski postopek, dopustni za pridobitev podatkov in dokazov za zavarovanje zahtevka za odvzem premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem ali zaradi njega.

(2) Preiskava stanovanja in drugih prostorov lastnika ter osebna preiskava lastnika se sme opraviti, če so za sum iz 10. člena tega zakona podani utemeljeni razlogi in je verjetno, da bo mogoče pri preiskavi odkriti premoženje nezakonitega izvora ali da se bodo našli sledovi, predmeti in dokazi, ki so pomembni za postopek po tem zakonu. Hišna in osebna preiskava se smeta opraviti le po odredbi sodišča.

(3) Premoženje in predmeti, pridobljeni pri preiskavi iz prejšnjega odstavka, oziroma tisti, ki jih lastnik sam izroči, in utegnejo biti dokaz ali predmet odvzema, se zasežejo po določbah zakona, ki ureja kazenski postopek. Premoženje, ki utegne biti predmet odvzema, se izroči v začasno hrambo FURS.

(4) V primerih, ko začasno zavarovanje odvzema premoženja nezakonitega izvora še ni bilo odrejeno, mora državni tožilec v osmih delovnih dneh po zasegu premoženja iz

prejšnjega odstavka sodišču predlagati odreditev začasnega zavarovanja ali začasnega odvzema, sicer se premoženje vrne.

(5) Državni tožilec lahko s pisno odredbo začasno do izdaje sodne odločbe, vendar največ do 72 ur, odredi prepoved razpolaganja s sredstvi na bančnem računu ter z drugim premičnim ali nepremičnim premoženjem preiskovanca in o tem obvesti pristojne organe.

Usmerjanje finančne preiskave

13. člen

Državni tožilec lahko pri opravljanju finančne preiskave usmerja delo policije, FURS, Urada Republike Slovenije za preprečevanje pranja denarja in drugih pristojnih državnih organov z obveznimi navodili, strokovnimi mnenji in predlogi za zbiranje obvestil ter izvedbo drugih ukrepov, za katere so pristojni, z namenom, da se odkrije premoženje nezakonitega izvora in ugotovi njegova vrednost ter zberejo podatki, potrebni za odločitev o začasnem zavarovanju odvzema, začasnem odvzemu premoženja nezakonitega izvora in za odvzem premoženja nezakonitega izvora.

Finančna preiskovalna skupina

14. člen

(1) O uvedbi finančne preiskave pristojni državni tožilec obvesti vodjo SDT RS, ki ustanovi finančno preiskovalno skupino, in odredbo vroči tudi vodji državnega tožilstva, ki je pristojno za predkazenski ali kazenski postopek zaradi kataloškega kaznivega dejanja. Finančno preiskovalno skupino vodi pristojni državni tožilec, sestavljajo pa jo predstavniki policije, FURS, Državnega odvetništva Republike Slovenije, Urada Republike Slovenije za preprečevanje pranja denarja, Komisije za preprečevanje korupcije, Agencije za trg vrednostnih papirjev, Javne agencije Republike Slovenije za varstvo konkurence ali Računskega sodišča v skladu s predlogom pristojnega državnega tožilca.

(2) Ob zaključku finančne preiskave vodja skupine iz prejšnjega odstavka izdela pisno poročilo in ga skupaj z zbranimi podatki posreduje vodji SDT RS in vodji državnega tožilstva, ki je pristojno za predkazenski ali kazenski postopek zaradi kataloškega kaznivega dejanja. V poročilu navede natančne podatke in zbrane dokaze o premoženju, za katero obstaja sum nezakonitega izvora, o prenosih takega premoženja na povezane osebe ter o njihovem premoženju in o razlogih za morebitno začasno zavarovanje odvzema oziroma začasen odvzem premoženja nezakonitega izvora.

(3) Glede opredelitve podatkov o premoženju se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja izvršbo in zavarovanje, o posredovanju podatkov oziroma o seznamu dolžnikovega premoženja.

(4) Glede ustanovitve, sestave, obdobja delovanja, vodenja ter usmerjanja finančne preiskovalne skupine se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja kazenski postopek, o specializiranih preiskovalnih skupinah.

(5) Na podlagi zahteve pristojnega državnega tožilca člani finančne preiskovalne skupine posredujejo pojasnila, podatke in druge informacije iz njihove pristojnosti, ki so potrebni za zastopanje v postopku za odvzem premoženja nezakonitega izvora ali v zvezi z njim.

Uporaba dokazov in podatkov

15. člen

(1) Za potrebe finančne preiskave se smejo uporabljati tudi dokazi in drugo gradivo, pridobljeno v predkazenskem ali kazenskem postopku zaradi kataloškega kaznivega dejanja, ter podatki iz zbirk osebnih podatkov, katerih vsebino sme pridobiti državno tožilstvo.

(2) Dokazi in drugo gradivo, pridobljeno v postopku finančne preiskave po tem zakonu, se smejo uporabiti v predkazenskem ali kazenskem postopku le, če so bili pri njihovi pridobitvi izpolnjeni vsi pogoji, ki jih zahteva zakon, ki ureja kazenski postopek.

Tajnost podatkov

16. člen

(1) Podatki, pridobljeni v finančni preiskavi, so tajni.

(2) Uradne osebe, ki sodelujejo v postopku, morajo na dolžnost varovanja tajnosti opozoriti vse osebe, ki sodelujejo v postopku.

Trajanje finančne preiskave

17. člen

(1) Pristojni organi v finančni preiskavi morajo postopati posebej hitro.

(2) Finančna preiskava lahko traja največ eno leto. Z odredbo vodje SDT RS se trajanje zaradi objektivnih razlogov lahko podaljša za največ šest mesecev, vendar ne več kot dvakrat.

Pravica do izjave

17.a člen

(1) Po zaključku finančne preiskave, najkasneje pred vložitvijo tožbe za odvzem premoženja nezakonitega izvora, povabi pristojni državni tožilec preiskovanca na državno tožilstvo, da se mu omogoči vpogled v podatke, zbrane v finančni preiskavi. V vabilu se navede razlog vabljenja in posledice neodziva. Če se povabilu odzove, seznani državni tožilec preiskovanca z rezultati finančne preiskave in s pravico izjaviti se o zbranih podatkih ter predlagati dokaze.

(2) Glede vabljenja se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja pravdni postopek.

(3) V primeru iz prvega odstavka tega člena sestavi pristojni državni tožilec zapisnik o naroku, v katerega vpiše izjavo preiskovanca in druge njegove navedbe. Zapisnik, podpisan s strani preiskovanca in pristojnega državnega tožilca, se pošlje sodišču ob vložitvi tožbe.

(4) Če se preiskovanec ne odzove vabilu, ga ni dopustno ponovno vabiti.

Ustavitev finančne preiskave

18. člen

(1) Če državni tožilec v roku iz drugega odstavka 17. člena tega zakona sodišču ne predlaga začasnega zavarovanja odvzema premoženja nezakonitega izvora oziroma ne vloži tožbe za odvzem takega premoženja, se finančna preiskava z odredbo ustavi.

(2) O ustavitvi finančne preiskave državni tožilec obvesti FURS, Urad Republike Slovenije za preprečevanje pranja denarja, Komisijo za preprečevanje korupcije in policijo.

(3) FURS ima dolžnost v treh mesecih od prejema obvestila iz prejšnjega odstavka vpogledati zbrane podatke. Državni tožilec lahko na zaprosilo FURS podaljša rok iz prejšnjega stavka za največ eno leto. Podatke lahko FURS uporabi kot dokaz v davčnem postopku. V primeru podatkov, ki dokazujejo sum storitev kaznivih dejanj, FURS po uradni dolžnosti obvesti državno tožilstvo, ki lahko podatke uporabi v predkazenskih in kazenskih postopkih zoper storilce kaznivih dejanj, če so bili izpolnjeni vsi pogoji, ki jih določa zakon, ki ureja kazenski postopek.

(4) V kolikor FURS podatkov ne uporabi kot dokaz v davčnem postopku ali državnemu tožilstvu ne prijavi sumov kaznivih dejanj, FURS in državni tožilec po preteku daljšega izmed rokov iz prejšnjega odstavka brez odlašanja vrneta upravičencem zaseženo premoženje in predmete.

(5) Drugi podatki, zbrani v okviru ustavljene finančne preiskave, se v dveh mesecih po izteku roka iz tretjega odstavka tega člena uničijo pod nadzorstvom preiskovalnega sodnika. O uničenju napravi preiskovalni sodnik uradni zaznamek. Preiskovalni sodnik pred uničenjem obvesti preiskovanca o ustavljeni finančni preiskavi in mu navede rok, v katerem se lahko seznani z zbranim gradivom.

Mednarodno sodelovanje

19. člen

(1) Kadar je treba pridobiti gradiva za potrebe finančne preiskave po tem zakonu iz drugih držav, lahko državni tožilec neposredno na podlagi mednarodne pogodbe, ali če velja vzajemnost, zahteva ta gradiva od pristojnih organov drugih držav.

(2) Državni tožilec lahko za potrebe finančne preiskave uporabi tudi podatke, ki so jih pristojni organi tujih držav posredovali brez zaprosila, če to ni v nasprotju z mednarodno pogodbo. Pod enakimi pogoji lahko državni tožilec brez zaprosila pristojnega organa tuje države temu posreduje podatke, pridobljene v finančni preiskavi.

III. ZAČASNO ZAVAROVANJE ODVZEMA IN ZAČASEN ODVZEM PREMOŽENJA NEZAKONITEGA IZVORA

Pogoji za začasno zavarovanje

20. člen

(1) Sodišče na predlog državnega tožilca odredi začasno zavarovanje odvzema premoženja nezakonitega izvora, če so podani naslednji pogoji:

- je bilo v predkazenskem ali kazenskem postopku ugotovljeno, da so podani ali so bili podani utemeljeni razlogi za sum, da je osumljenec, obdolženec, obsojenec ali zapustnik storil kataloško kaznivo dejanje,

- iz zbranih podatkov in dokazov za obdobje, za katero se opravlja oziroma je bila opravljena finančna preiskava, izhaja očitno nesorazmerje med dohodki, zmanjšanimi za davke in prispevke, ki jih je osumljenec, obdolženec, obsojenec ali zapustnik plačal, ter vrednostjo premoženja, ki ga ima v lasti, posesti, ga uporablja, uživa ali z njim razpolaga ali je razpolagal, oziroma ga je prenesel na povezane osebe ali je prešlo na njegove pravne naslednike,

- obstaja nevarnost, da bi lastnik, sam ali preko drugih oseb, to premoženje uporabil za kriminalno dejavnost ali da bi ga skril, odtujil, uničil ali kako drugače z njim razpolagal, tako, da bi onemogočil ali precej otežil njegov odvzem in

- premoženje, ki je predmet predloga za začasno zavarovanje po tem zakonu, ni predmet zavarovanja odvzema premoženjske koristi pridobljene s kataloškim kaznivim dejanjem ali zaradi njega po določbah zakona, ki ureja kazenski postopek.

(2) Predmet zavarovanja po tem zakonu je lahko tudi premoženje, glede katerega je bilo v kazenskem postopku odrejeno začasno zavarovanje odvzema premoženjske koristi, pa je bilo odpravljeno, če je na tem premoženju zadržana izvršitev spremembe ali odprave začasnega zavarovanja, odrejenega v kazenskem postopku, zaradi načrtovane uvedbe postopka pristojnega davčnega organa.

Odreditev začasnega zavarovanja

21. člen

(1) Začasno zavarovanje se odredi zoper osumljenca, obdolženca, obsojenca ali zapustnika, za katerega so podani utemeljeni razlogi za sum, da razpolaga s premoženjem nezakonitega izvora ali zoper pravnega naslednika ali povezano osebo, če so podani utemeljeni razlogi za sum, da je bilo premoženje nezakonitega izvora preneseno na to osebo.

(2) V sklepu sodišče navede podatke o lastniku, opis dejanja, iz katerega izhajajo zakonski znaki kataloškega kaznivega dejanja, čas in kraj storitve ter zakonsko označbo tega dejanja, premoženje, ki je predmet zavarovanja ter način in trajanje zavarovanja. Sklep mora biti obrazložen.

(3) Sodišče ugotavlja obseg premoženja nezakonitega izvora in odreja zavarovanje na podlagi predloženih dokazov državnega tožilca. Pri tem se sodišče ne spušča v presojo zakonitosti podlag za pridobitev premoženja, temveč se omeji samo na oceno sorazmernosti na podlagi predloženih podatkov.

(4) Sklep iz drugega odstavka tega člena se nemudoma pošlje pristojnemu organu oziroma osebi, ki ga izvrši. Sklep se vroči lastniku in SDT RS.

(5) Če lastniku ni mogoče vročiti sklepa o začasnem zavarovanju, ker njegov naslov ni znan ali ga ni mogoče pridobiti, mu sodišče po uradni dolžnosti postavi pooblaščenca izmed odvetnikov za postopek začasnega zavarovanja.

Zagotavljanje pravne in socialne varnosti

22. člen

(1) Sodišče po potrebi osebi, zoper katero se odredi začasno zavarovanje, omogoči, da razpolaga s tolikšnim delom premoženja, ki ji omogoča plačilo stroškov pravne pomoči v postopku po tem zakonu, in ki njej in osebam, ki jih je dolžna preživljati, omogoči socialno varnost.

(2) O plačilu stroškov iz prejšnjega odstavka sodišče odloči s sklepom na predlog osebe, zoper katero je bilo začasno zavarovanje odrejeno.

(3) Za plačilo stroškov pravne pomoči se smiselno uporabljajo predpisi o odvetniški tarifi za zastopanje v kazenskem postopku po uradni dolžnosti, za omogočanje socialne varnosti pa predpisi, ki določajo sredstva za zadovoljevanje minimalnih življenjskih potreb v višini, ki omogoča preživetje.

Trajanje in prenehanje začasnega zavarovanja

23. člen

(1) Začasno zavarovanje po tem zakonu preneha, če državni tožilec SDT RS v štirih mesecih od zaključka finančne preiskave oziroma od poteka roka iz drugega odstavka 17. člena tega zakona, s katerim je bilo odrejeno, ne predloži dokazila, da je vložil tožbo za odvzem premoženja nezakonitega izvora in predlagal podaljšanje začasnega zavarovanja v pravdnem postopku.

(2) Če državni tožilec v roku iz prejšnjega odstavka vloži tožbo za odvzem premoženja in hkrati predlaga podaljšanje začasnega zavarovanja v pravdnem postopku, se začasno zavarovanje podaljša do odločitve sodišča o tem predlogu.

(3) Če državni tožilec v roku iz prvega odstavka tega člena ne vloži tožbe in predloga za podaljšanje začasnega zavarovanja odvzema premoženja nezakonitega izvora v pravdnem postopku, mora sodišče, ki je odredilo začasno zavarovanje, izdati sklep o prenehanju zavarovanja in ga vročiti državnemu tožilcu, lastniku, njegovemu pooblaščencu, organom, ki so pristojni za izvršitev zavarovanja, FURS.

(4) Sklep o prenehanju zavarovanja se ne sme izvršiti pred potekom enega meseca od vročitve sklepa iz prejšnjega odstavka FURS.

Začasen odvzem premoženja nezakonitega izvora

24. člen

(1) Sodišče lahko na predlog pristojnega državnega tožilca odredi tudi začasen odvzem premoženja ali dela premoženja nezakonitega izvora v naslednjih primerih:

- če obstaja resna nevarnost, da bi se vrednost premoženja pri lastniku zmanjšala, ali
- če nevarnosti, da bi lastnik sam ali preko drugih oseb premoženje uporabil za kriminalno dejavnost, ni mogoče odpraviti brez prevzema premoženja v hrambo oziroma upravljanje, ali
- če nevarnosti, da bi lastnik sam ali preko drugih oseb s premoženjem razpolagal tako, da bi onemogočil ali precej otežil njegov odvzem, ni mogoče odpraviti le z začasnim zavarovanjem po tem zakonu.

(2) Začasni odvzem premoženja nezakonitega izvora lahko državni tožilec predlaga tudi po izdaji sklepa o začasnem zavarovanju, če se šele takrat pokažejo razlogi iz prejšnjega odstavka.

(3) Sodišče s sklepom določi premoženje, ki se začasno odvzame, in pristojni organ, kateremu se premoženje izroči v hrambo oziroma upravljanje. Pri tem upošteva tudi vrednost in vrsto premoženja, za katero je predlagan začasen odvzem, ter stroške in tveganja začasnega odvzema, hrambe oziroma upravljanja.

(4) Če v tem členu ni drugače določeno, se za začasen odvzem premoženja nezakonitega izvora smiselno uporabljajo določbe tega zakona o začasnem zavarovanju odvzema.

Smiselna uporaba predpisov

25. člen

Če s tem zakonom ni drugače določeno, se za začasno zavarovanje odvzema premoženja nezakonitega izvora in za začasen odvzem premoženja nezakonitega izvora smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja kazenski postopek glede začasnega zavarovanja odvzema premoženjske koristi, ter določbe kazenskega zakonika glede odvzema premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem ali zaradi njega.

IV. POSTOPEK ODVZEMA PREMOŽENJA NEZAKONITEGA IZVORA

Začetek postopka

26. člen

(1) Pravdni postopek za odvzem premoženja nezakonitega izvora se začne s tožbo, ki jo tožeča stranka vloži zoper lastnika kot toženo stranko. Tožba se vloži v enem letu po zaključku finančne preiskave oziroma od poteka roka iz drugega odstavka 17. člena tega zakona.

(2) Tožba mora obsegati vse sestavine v skladu z zakonom, ki ureja pravdni postopek, o vsebini tožbe. Tožbi je treba priložiti zapisnik iz drugega odstavka 17.a člena tega zakona, pisno poročilo o finančni preiskavi in sodne odločbe o začasnem zavarovanju odvzema premoženja oziroma začasnem odvzemu premoženja nezakonitega izvora, izdane na podlagi tega zakona.

(3) Tožeča stranka lahko s tožbo zahteva odvzem premoženja, ki ustreza vrednosti premoženja nezakonitega izvora, ali da se toženi stranki naloži, da mora plačati denarni znesek, ki ustreza tej vrednosti, če zaradi okoliščin, ki so nastale pred vložitvijo tožbe, odvzem premoženja nezakonitega izvora ni mogoč.

(4) Če zaradi okoliščin, ki so nastale po vložitvi tožbe, odvzem premoženja nezakonitega izvora ni mogoč, lahko tožeča stranka do konca glavne obravnave brez privolitve tožene stranke spremeni tožbo na način iz prejšnjega odstavka.

(5) Sodišče je dolžno izvod kopije tožbe za odvzem premoženja nezakonitega izvora nemudoma posredovati FURS.

(6) Sodišče strankam ponudi možnost alternativnega reševanja spora, razen kadar sodnik oceni, da v posamezni zadevi to ne bi bilo primerno.

(7) Stroški zastopanja tožeče stranke v postopku za odvzem premoženja nezakonitega izvora ali v zvezi z njim se obračunavajo po predpisu, ki ureja odvetniško tarifo.

(8) Predujmi in stroški tožeče stranke se vnaprej izplačajo iz proračuna Republike Slovenije pri proračunskem uporabniku SDT RS, pozneje pa se izterjajo od tistih, ki so jih po določbah zakona, ki ureja pravdni postopek, dolžni poravnati.

Dokazno breme

27. člen

(1) Tožeča stranka v pravdnem postopku navaja dejstva in predlaga dokaze, iz katerih izhaja domneva nezakonitosti izvora premoženja tožene stranke po določbah tega zakona.

(2) Če je bilo premoženje nezakonitega izvora preneseno na povezano osebo, tožeča stranka v pravdnem postopku navaja tudi dejstva in predlaga dokaze, iz katerih izhaja, da je bil prenos opravljen brezplačno ali za plačilo, ki ne ustreza dejanski vrednosti, če gre za ožje povezano osebo ali ožjega družinskega člana, pa dejstva in dokaze, iz katerih izhaja domneva o brezplačnosti prenosa.

(3) Tožena stranka lahko izpodbije domnevo iz drugega odstavka 5. člena tega zakona, če dokaže, da premoženje ni nezakonitega izvora, domnevo iz 6. člena tega zakona pa, če dokaže, da je za premoženje plačala dejansko vrednost.

Začasno zavarovanje in začasen odvzem premoženja nezakonitega izvora

28. člen

(1) Če je državni tožilec predlagal odreditev ali podaljšanje začasnega zavarovanja ali začasnega odvzema premoženja v pravdnem postopku, sodišče odloči o razpisu naroka v osmih delovnih dneh od prejema predloga. O predlogu odloči v osmih delovnih dneh po opravljenem naroku, če naroka ne opravi, pa v osmih delovnih dneh od prejema predloga. Enak rok velja za odločitev o pravnih sredstvih.

(2) V postopku začasnega zavarovanja in začasnega odvzema po tem poglavju se smiselno uporabljajo določbe prejšnjega poglavja tega zakona in zakona, ki ureja izvršbo in zavarovanje.

Hitrost postopka

29. člen

(1) Pravdni postopek za odvzem premoženja nezakonitega izvora je nujen in se zadeve obravnavajo prednostno.

(2) Narok za glavno obravnavo sodišče razpiše najkasneje v treh mesecih po prejemu odgovora na tožbo.

Varstvo upravičencev

30. člen

(1) Odvzem premoženja nezakonitega izvora lastniku ne vpliva na pravice, ki jih imajo na tem premoženju tretje osebe, razen če so v času pridobitve teh pravic vedele ali bi bile mogle vedeti, da je bilo premoženje pridobljeno nezakonito.

(2) Sodišče po uradni dolžnosti takoj po prejemu tožbe preveri, ali so v postopku udeležene vse tretje osebe, ki so znane in na katerih pravice ali pravne koristi, o katerih še ni bilo pravnomočno odločeno, bi lahko vplivala izdana sodna odločba. Tretje osebe, ki niso udeležene, pozove, da v enem mesecu od prejema poziva podajo izjavo o vstopu v pravdo v skladu z zakonom, ki ureja pravdni postopek, glede sospornikov in udeležbe drugih oseb v pravdi, in jih opozori na pravne posledice iz 32. člena tega zakona ter pouči o pravici iz četrtega odstavka 33. člena tega zakona.

(3) Pod pogoji, ki jih KZ-1 določa za varstvo oškodovanca pri odvzemu premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem ali zaradi njega, ima položaj tretje osebe iz prejšnjih odstavkov tudi oškodovanec, ki je v kazenskem postopku zaradi kataloškega kaznivega dejanja, zoper osumljenca, obdolženca, obsojenca ali zapustnika uveljavljal premoženjskopravni zahtevek.

(4) Na podlagi določb prejšnjih odstavkov, se v pravdi ugotovljene pravice tretjih oseb, ki ne preprečujejo odvzema premoženja nezakonitega izvora, iz odvzetega premoženja uveljavljajo po določbah četrtega odstavka 33. člena tega zakona.

Oklic o začetku postopka

31. člen

(1) Sodišče z oklicem takoj po prejemu tožbe za odvzem premoženja nezakonitega izvora obvesti tretje osebe iz prvega odstavka 30. člena tega zakona, ki niso znane, o začetku postopka odvzema.

(2) Oklic iz prejšnjega odstavka mora vsebovati:

1. podatke o sodišču, ki vodi postopek in opravilni številki zadeve, pod katero se postopek vodi, ter o premoženju, zoper katero se vodi postopek,

2. osebno ime in naslov fizične osebe oziroma firmo in sedež pravne osebe kot tožene stranke,

3. izrek sklepa o začasnem zavarovanju odvzema oziroma začasnem odvzemu premoženja,

4. poziv, naj v treh mesecih po objavi oklica podajo izjavo o vstopu v pravdo v skladu z zakonom, ki ureja pravdni postopek, glede sospornikov in udeležbe drugih oseb v pravdi,

5. opozorilo na pravne posledice iz 32. člena tega zakona in pouk o pravici iz petega odstavka 33. člena tega zakona,

6. dan objave oklica.

(3) Sodišče objavi oklic v Uradnem listu Republike Slovenije in razglasi na sodni deski, lahko pa odredi, da se oklic objavi tudi v drugih glasilih.

Posledica zamude roka

32. člen

Če oseba iz 30. ali 31. člena tega zakona zamudi rok za podajo izjave o vstopu v pravdo, izgubi to pravico in pravico v zvezi s premoženjem, ki se odvzame zaradi ugotovljenega nezakonitega izvora, izpodbijati civilnopravne učinke pravnomočne sodne odločbe na njene pravice ali pravne koristi, o katerih še ni bilo pravnomočno odločeno.

(2) Pravne posledice iz prejšnjega odstavka nimajo učinka v primeru izdaje sodbe pred potekom roka za podajo izjave o vstopu v pravdo.

Vpliv na druge postopke

33. člen

(1) Po začetku pravdnega postopka za odvzem premoženja nezakonitega izvora se na nepremičnem premoženju, ki je predmet tožbenega zahtevka, ne more začeti postopek odmere davka na promet nepremičnin, davka na darila ter davka od nenapovedanih dohodkov.

(2) Po začetku pravdnega postopka za odvzem premoženja nezakonitega izvora se na premoženju, ki je predmet tožbenega zahtevka, ne more začeti postopek izvršbe, zavarovanja, poplačila zemljiškega dolga, stečaja, likvidacije, izbrisa pravne osebe iz sodnega registra brez likvidacije ali prenehanja po skrajšanem postopku zaradi poplačila pravnomočno ugotovljenih terjatev do lastnika premoženja.

(3) Začeti postopki iz prvega in drugega odstavka tega člena na premoženju, ki je predmet tožbenega zahtevka po tem zakonu, se prekinejo do pravnomočne odločitve sodišča o tožbi za odvzem. Sklep o prekinitvi postopka izda Okrožno sodišče v Ljubljani.

(4) Od začetka pravdnega postopka se do pravnomočne odločitve prekine tek zastaralnih rokov in zakonskih rokov za opravo dejanj v postopkih iz prvega in drugega odstavka tega člena.

(5) V dveh mesecih po pravnomočnosti sodbe o odvzemu premoženja nezakonitega izvora lahko upniki, ki so začeli postopke iz drugega odstavka tega člena, in tisti, ki imajo pravnomočno ugotovljene terjatve do lastnika premoženja ali pravice do ločenega poplačila iz odvzetega premoženja, predlagajo Državnemu odvetništvu Republike Slovenije poplačilo iz odvzetega premoženja, razen če so v času pridobitve upravičenja vedeli ali bi bili mogli vedeti, da je bilo premoženje pridobljeno nezakonito.

(6) Če skupna vrednost zahtevkov iz prejšnjega odstavka presega vrednost odvzetega premoženja, Državno odvetništvo Republike Slovenije v postopku, ki ga vodi po zakonu, ki ureja državno odvetništvo, ponudi poplačilo v skladu s pravili o poplačilu upnikov v stečajnem postopku. Če ponudba državnega odvetnika ni sprejeta, Državno odvetništvo Republike Slovenije po uradni dolžnosti sodišču predlaga, da se na odvzetem premoženju opravi stečaj po določbah zakona, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in prisilno prenehanje.

Sodba

34. člen

(1) V sodbi, s katero ugodi tožbenemu zahtevku, sodišče ugotovi, da je določeno premoženje nezakonitega izvora, ga odvzame lastniku in odloči, da to premoženje s pravnomočnostjo sodbe postane last Republike Slovenije.

(2) Če sodišče tožbenemu zahtevku ne ugodi, ne sme odpraviti začasnega zavarovanja in vrniti začasno odvzetega premoženja pred potekom enega meseca od dneva, ko je bila pravnomočna odločba vročena FURS.

V. IZVRŠEVANJE ODLOČB O ZAČASNEM ZAVAROVANJU, ZAČASNEM ODVZEMU IN ODVZEMU PREMOŽENJA NEZAKONITEGA IZVORA

Splošna določba

35. člen

(1) Za izvrševanje odločb o začasnem zavarovanju odvzema, začasnem odvzemu, hrambi in upravljanju začasno odvzetega premoženja in o odvzemu premoženja nezakonitega izvora se poleg določb tega zakona uporabljajo tudi določbe zakonov, po katerih pristojni organi izvršujejo svoje naloge glede na vrsto premoženja, ki je predmet zavarovanja, hrambe, upravljanja oziroma odvzema.

(2) Če v tem ali v drugem zakonu ni drugače določeno, se glede izvrševanja odločb iz prejšnjega odstavka smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja izvršbo in zavarovanje.

(3) Če v tem ali drugem zakonu ni določena pristojnost za izvrševanje odločb iz prvega odstavka tega člena, je pristojna FURS.

Izvršitev sklepa o začasnem zavarovanju

36. člen

(1) Sklep, s katerim sodišče prepove razpolaganje s premoženjem, ki je vpisano v register ali evidenco, izvrši organ, ki vodi tak register ali evidenco.

(2) Sklep, s katerim sodišče prepove izpolnitev obveznosti, se izvrši z vročitvijo sklepa osebi, kateri je izpolnitev prepovedana.

(3) Sklep, s katerim sodišče dovoli začasno zavarovanje premičnin s hrambo, izvrši FURS.

(4) Drugi sklepi se izvršijo na način, ki ga določi sodišče v skladu z namenom začasnega zavarovanja.

Pristojnost za hrambo in upravljanje

37. člen

Za hrambo in upravljanje začasno zavarovanega, začasno odvzetega in odvzetega premoženja nezakonitega izvora so pristojni naslednji organi:

1. za lastniške vrednostne papirje po zakonu, ki ureja trg finančnih instrumentov in deležev v gospodarskih družbah, organ, pristojen za upravljanje kapitalskih naložb Republike Slovenije, v skladu z zakonom, ki ureja upravljanje kapitalskih naložb Republike Slovenije,

2. za drugo finančno premoženje, ministrstvo, pristojno za finance,

3. za premičnine, FURS, ki za izvajanje hrambe lahko pooblasti zunanje izvajalce,

4. za kmetijska zemljišča, kmetije in gozdove, Sklad kmetijskih zemljišč in gozdov Republike Slovenije,

5. za druge nepremičnine, organ, pristojen za ravnanje s stvarnim premoženjem države.

Izvrševanje hrambe in upravljanja začasno zavarovanega in začasno odvzetega premoženja

38. člen

(1) Z začasno zavarovanim oziroma začasno odvzetim premoženjem mora pristojni organ ravnati kot dober gospodar.

(2) Če je hramba ali upravljanje iz prejšnjega odstavka povezana z nesorazmernimi stroški ali se vrednost premoženja ali predmetov zmanjšuje, lahko državni tožilec na predlog organa, pristojnega za hrambo ali upravljanje predlaga sodišču, da se tako premoženje proda v skladu z določbo drugega odstavka 40. člena tega zakona, uniči ali podari v javno korist.

(3) Pred odločitvijo iz prejšnjega odstavka mora sodišče pridobiti mnenje lastnika premoženja. Če lastnik ni znan ali mu poziva za podajo mnenja ni mogoče vročiti, sodišče poziv pritrdi na sodno desko in se po osmih dneh šteje, da je bila vročitev opravljena. Če lastnik v osmih dneh po vročitvi poziva ne poda mnenja, se šteje, da s prodajo, uničenjem ali podaritvijo soglaša.

Upravljanje odvzetega premoženja nezakonitega izvora

39. člen

(1) Za upravljanje s finančnim premoženjem se uporablja zakon, ki ureja javne finance in zakon, ki ureja upravljanje kapitalskih naložb.

(2) Za upravljanje s stvarnim premoženjem se uporablja zakon, ki ureja stvarno premoženje države.

(3) Za upravljanje s kmetijskimi zemljišči, kmetijami in gozdovi, se uporablja zakon, ki ureja sklad kmetijskih zemljišč in gozdov.

Prodaja odvzetega premoženja

40. člen

(1) Premoženje, odvzeto s pravnomočno sodbo sodišča, se proda, razen če Vlada Republike Slovenije na predlog upravljavca odloči drugače.

(2) Prodaja premoženja se opravlja na podlagi zakona, ki ureja javne finance, zakona, ki ureja upravljanje kapitalskih naložb, zakona, ki ureja stvarno premoženje države, zakona, ki ureja davčni postopek in zakona, ki ureja sklad kmetijskih zemljišč in gozdov.

Stroški in prihodki

41. člen

(1) Za pokrivanje stroškov zavarovanja, hrambe, upravljanja in prodaje premoženja, ki je predmet začasnega zavarovanja, začasnega odvzema ali odvzema, se zagotovijo sredstva v proračunu Republike Slovenije.

(2) Kupnina od prodanega premoženja iz prejšnjega člena je prihodek proračuna Republike Slovenije.

Podzakonski akt

42. člen

Postopke hrambe, upravljanja in prodaje začasno zavarovanega, začasno odvzetega in odvzetega premoženja nezakonitega izvora po tem zakonu natančneje predpiše Vlada Republike Slovenije.

VI. EVIDENCE

Vodenje evidenc začasno zavarovanega in odvzetega premoženja nezakonitega izvora

43. člen

(1) Za namene zagotavljanja zakonitega izvrševanja začasnega zavarovanja in začasnega odvzema premoženja nezakonitega izvora ter varnosti pravnega prometa organ, pristojen za hrambo in upravljanje začasno zavarovanega oziroma začasno odvzetega premoženja, vodi evidenco začasno zavarovanega premoženja oziroma začasno odvzetega premoženja nezakonitega izvora.

(2) Organ, pristojen za upravljanje odvzetega premoženja, vodi evidenco odvzetega premoženja v skladu z nameni iz prejšnjega odstavka.

(3) FURS vodi centralno evidenco, ki združuje evidence iz prvega in drugega odstavka tega člena v skladu z nameni iz prvega odstavka tega člena. Organi iz prvega in drugega odstavka tega člena posredujejo FURS podatke iz evidenc, ki jih vodijo v skladu s tem členom.

(4) FURS posreduje podatke iz prejšnjega odstavka pristojnemu državnemu tožilcu na njegovo zahtevo.

(5) Podrobnejšo obliko, in način vodenja evidenc, predpiše Vlada Republike Slovenije.

Vsebina evidenc

44. člen

(1) Evidence iz prejšnjega člena vsebujejo podatke o premoženju, ki je predmet zavarovanja oziroma odvzema, podatke o lastnikih in imetnikih drugih pravic na tem premoženju ter podatke o odločbah, izdanih po tem zakonu in o vrsti, trajanju in načinu zavarovanja oziroma odvzema premoženja.

(2) V evidencah iz prejšnjega člena se obdelujejo naslednji osebni in drugi podatki o lastnikih in imetnikih drugih pravic na premoženju, ki je predmet zavarovanja oziroma odvzema:

- osebno ime,
- rojstni podatki (dan, mesec, leto, kraj),
- EMŠO, za tujega državljana pa številko osebnega dokumenta,
- naslov stalnega oziroma začasnega prebivališča ali drug zakoniti naslov,
- davčna številka,
- državljanstvo,
- podatki o zakonitem zastopniku (osebno ime, naslov, firma, sedež, pravnoorganizacijska oblika),
- podatki o izdanih odločbah (opr. št., datum izdaje, vrsta ukrepa),
- podatki o vrsti, trajanju in načinu začasnega zavarovanja in odvzema premoženja,
- podatki o zaznambah, bremenih in drugih omejitvah, opozorilih ali znakih, ki imajo pomen za pravni promet ali dejansko stanje,
- podatek o vrsti in fazi postopka,
- podatek o vrednosti premoženja,
- podatek o vrsti pravice, ki jo imajo drugi imetniki na premoženju.

(3) Evidence iz prejšnjega člena se upravljajo ločeno, glede na posamezno vrsto začasno zavarovanega oziroma začasno odvzetega ali odvzetega premoženja in vsebujejo naslednje podatke:

1. evidenca kmetijskih zemljišč, kmetij in gozdov (parcelna številka nepremičnine in oznaka katastrske občine, v kateri se nahaja, kot je vpisana v zemljiškem katastru);
2. evidenca drugih nepremičnin (parcelna številka nepremičnine in oznaka katastrske občine, v kateri se nahajajo, kot je vpisana v zemljiškem katastru; identifikacijska številka objekta ali dela objekta, tako kot je vpisana v katastru stavb, če pa se objekt v ta kataster ne vpisuje, drug enolični identifikacijski znak, s katerim se ta objekt vpisuje v uradni evidenci takih objektov; ulica, hišna številka, kraj in pošta, kjer se nahaja objekt);
3. evidenca premičnega premoženja:
   - zaloge (parcelna številka nepremičnine in oznaka katastrske občine, v kateri se nahajajo, kot je vpisana v zemljiškem katastru; identifikacijska številka objekta ali dela objekta, tako kot je vpisana v katastru stavb, če pa se objekt v ta kataster ne vpisuje,

drug enolični identifikacijski znak, s katerim se ta objekt vpisuje v uradni evidenci takih objektov; ulica, hišna številka, kraj in pošta, kjer se nahaja objekt);

- oprema (parcelna številka nepremičnine in oznaka katastrske občine, v kateri se nahaja oprema, kot je vpisana v zemljiškem katastru; identifikacijska številka objekta ali dela objekta, tako kot je vpisana v katastru stavb, če pa se objekt v ta kataster ne vpisuje, drug enolični identifikacijski znak, s katerim se ta objekt vpisuje v uradni evidenci takih objektov; ulica, hišna številka, kraj in pošta, kjer se nahaja objekt);

- motorna in tirna vozila, motorna kolesa ter prikolice in polprikolice (številka vozila (številka šasije), registrska označba, s katero so vozila vpisana v referenčnem registru, znamka, vrsta in kategorija ter komercialna oznaka, leto izdelave, datum prve registracije);

- živali (za goveda: identifikacijska številka, s katero je žival vpisana v referenčnem registru, spol, pasma, datum rojstva; za kopitarje, identifikacijska številka, s katero je žival vpisana v referenčnem registru);

- druge premičnine (vrsta premičnine, opis, količina in merska enota, ocenjena vrednost).

4. evidenca lastniških vrednostnih papirjev:

- oznako vrste vrednostnega papirja, identifikacijske podatke o izdajatelju, podatek, ali je vrednostni papir imenski ali prinosniški, skupno število izdanih vrednostnih papirjev, vpisanih v centralni register, če se vrednostni papir glasi na nominalni znesek: skupni nominalni znesek izdanih vrednostnih papirjev, vpisanih v centralni register, datum vpisa vrednostnega papirja v centralni register;

- za nematerializirane delnice se poleg podatkov iz prejšnje alinee vpisujejo še naslednji podatki: oznaka razreda delnice, nominalni znesek, na katerega se glasi, ali oznako, da gre za kosovno delnico, podatek, ali imetniku daje glasovalno pravico, če ima značilnost prednostne delnice, tudi vsebino prednostne pravice ali prednostnih pravic imetnika.

5. evidenca drugega finančnega premoženja:

- denarna sredstva (znesek, valuta in datum priliva na računa, določena z uredbo iz 42. člena tega zakona, znesek, valuta in datum nakazila natečenih obresti za posamezen priliv);

- terjatve (podatki o fizični ali pravni osebi, do katere je vzpostavljena terjatev, matična oziroma davčna številka, datum zapadlosti, izračun morebitnih zamudnih obresti);

- dolžniški vrednostni papirji ter delnice in deleži na kapitalu pravnih oseb;

- druge naložbe v pravne osebe in drugi finančni instrumenti (naložbe v sklade: ime sklada, identifikacijska številka sklada in število točk; obveznice: ime izdajatelja obveznic, vrednost obveznice, obresti);

- podatki o znesku zaseženih sredstev, valuti, datum nakazila na račun Uprave Republike Slovenije za javna plačila oziroma Banke Slovenije, znesek natečenih obresti, valuta natečenih obresti.

6. evidenca drugega začasno zavarovanega, začasno odvzetega oziroma odvzetega premoženja (podatki o vrsti, količini, merski enoti in ocenjeni vrednosti).

Rok hrambe

44.a člen

Podatki iz evidenc, ki jih določa 43. člen tega zakona, se hranijo še tri leta po pravnomočnosti sklepa o ustavitvi finančne preiskave, sklepa o prenehanju začasnega zavarovanja ali začasnega odvzema premoženja nezakonitega izvora oziroma sodne odločbe iz 34. člena tega zakona, nato se izbrišejo.

VII. ODGOVORNOST REPUBLIKE SLOVENIJE

Podlaga odgovornosti

45. člen

(1) Lastnik, zoper katerega je bilo odrejeno začasno zavarovanje ali začasen odvzem premoženja, pa mu premoženje ni bilo odvzeto, ima po pravnomočno končanem postopku pravico do vrnitve premoženja in do povrnitve škode, povzročene s protipravnim ravnanjem ali kršitvijo dolžne skrbnosti pri izvrševanju pooblastil pristojnih organov po tem zakonu.

(2) Za vračilo premoženja in povrnitev škode je zavezana Republika Slovenija.

Pravila vračanja

46. člen

(1) V primeru iz 45. člena tega zakona je Republika Slovenija ob vrnitvi dolžna odstopiti lastniku tudi plodove in vse druge koristi dosežene z upravljanjem začasno odvzetega premoženja in mu plačati zamudne obresti po pravilih zakona, ki ureja obligacijska razmerja o neupravičeni pridobitvi.

(2) Če je med začasnim zavarovanjem ali začasnim odvzemom premoženje ali njegov del prodano, je Republika Slovenija dolžna lastniku odstopiti prejeto kupnino z obrestmi. Republika Slovenija odstopi lastniku obresti v enaki višini kot jih je ustvarila v času hrambe in upravljanja s kupnino.

(3) Obveznost iz prejšnjih odstavkov je pristojni organ, ki je premoženje hranil, upravljal oziroma prodal, dolžan izpolniti v petnajstih dneh po poteku roka iz drugega odstavka 34. člena tega zakona.

Odškodninski zahtevek

47. člen

Zahtevek za povrnitev škode iz prvega odstavka 45. člena tega zakona je lastnik dolžan vložiti najkasneje v treh mesecih od dneva, ko mu je bilo premoženje vrnjeno, sicer izgubi to pravico.

VIII. MEDNARODNO SODELOVANJE

Splošna določba

48. člen

(1) Mednarodno sodelovanje za namene tega zakona se izvaja na podlagi mednarodnih sporazumov ali pravnih aktov Evropske unije, ki se v Republiki Sloveniji uporabljajo neposredno. Če teh ni ali ne rešujejo odprtih vprašanj, se mednarodno sodelovanje izvaja na podlagi določb tega zakona.

(2) Mednarodno sodelovanje v smislu določb tega zakona vključuje zagotavljanje pomoči pri iskanju, začasnem zavarovanju ali odvzemu premoženja nezakonitega izvora.

(3) Prošnjo za mednarodno sodelovanje v zvezi s pomočjo pri iskanju premoženja nezakonitega izvora v tujini sestavi SDT RS.

(4) Organ, pristojen za mednarodno sodelovanje v zvezi z odvzemom premoženja nezakonitega izvora v tujini, je Vrhovno državno tožilstvo Republike Slovenije.

(5) Pristojnost sodišča pri mednarodnem sodelovanju v zvezi s pomočjo pri iskanju, začasnem zavarovanju ali odvzemu premoženja nezakonitega izvora v Republiki Sloveniji se določi v skladu s predpisi, ki urejajo mednarodno pravno pomoč v kazenskih zadevah.

(6) Sodišče, pristojno za mednarodno sodelovanje v zvezi odvzemom premoženja nezakonitega izvora v Republiki Sloveniji, je Okrožno sodišče v Ljubljani.

Pogoji

49. člen

Pogoji za zagotavljanje pomoči pristojnemu organu tuje države so:

1. da zahtevan ukrep ni v nasprotju s temeljnimi načeli notranjega pravnega reda;

2. da izvršitev zahtevanega ukrepa ne bi škodovala suverenosti, javnemu redu ali drugim interesom Republike Slovenije;

3. da so v postopku v tuji državi glede odvzema premoženja zagotovljeni standardi poštenega sojenja.

Posredovanje prošnje

50. člen

Če mednarodni sporazum ali pravni akt Evropske unije, ki se v Republiki Sloveniji uporablja neposredno, ne določata drugače, se prošnje domačih in tujih organov pošiljajo po diplomatski poti.

Vsebina prošnje

51. člen

(1) Če mednarodna pogodba ali pravni akt Evropske unije, ki se uporablja neposredno, ne določata drugače, prošnja za mednarodno sodelovanje vsebuje:

1. naziv organa, ki prosi za sodelovanje;

2. podatke o osebi, na katero se nanaša (osebno ime, datum in kraj rojstva, državljanstvo in prebivališče), če gre za pravno osebo, pa podatke o firmi in sedežu pravne osebe;

3. podatke o premoženju, v zvezi s katerim se predlaga sodelovanje in njegovo povezavo z osebo iz prejšnje točke;

4. konkretne ukrepe, ki bi jih bilo treba opraviti in pravno podlago države prositeljice, ki je podlaga za izvrševanje njenih pristojnosti.

(2) Predlog za začasno zavarovanje premoženja nezakonitega izvora vsebuje poleg podatkov iz prejšnjega odstavka tudi okoliščine, iz katerih izhajajo utemeljeni razlogi za sum, da gre za premoženje nezakonitega izvora in da se je začel predkazenski ali kazenski postopek v zvezi s kataloškim kaznivim dejanjem ali da je bila oseba obsojena za tako kaznivo dejanje. Predlogu je treba priložiti predloge, zahteve oziroma odločbe, iz katerih izhajajo navedene okoliščine.

(3) Predlogu za izvršitev pravnomočne sodne odločbe o odvzemu premoženja nezakonitega izvora v tujini je treba priložiti pravnomočno sodno odločbo.

Postopek

52. člen

(1) Po prejemu prošnje državno tožilstvo oziroma sodišče preveri, ali so izpolnjeni pogoji po tem zakonu. Če prošnja ne vsebuje vseh potrebnih sestavin, se pristojni organ tuje države zaprosi, da prošnjo dopolni v roku, ki ne sme biti krajši od treh mesecev, drugače se prošnja zavrne.

(2) Če je za ugoditev prošnji treba ugotoviti, ali in kje se nahaja premoženje osebe, zoper katero je predlagano začasno zavarovanje, postopa državni tožilec po določbah tega zakona o finančni preiskavi.

(3) Če je za ugoditev prošnji treba opraviti procesno dejanje, za katerega je po tem zakonu pristojno sodišče na predlog državnega tožilca, o predlaganem ukrepu odloča Okrožno sodišče v Ljubljani.

Začasno zavarovanje odvzema premoženja nezakonitega izvora

53. člen

(1) Sodišče prošnji pristojnega organa tuje države za začasno zavarovanje odvzema premoženja nezakonitega izvora ugodi ali jo zavrne.

(2) Za postopek odločanja o prošnji in izvršitev začasnega zavarovanja se smiselno uporabljajo določbe tega zakona.

(3) Začasno zavarovanje odvzema premoženja traja do pravnomočne zaključitve kazenskega postopka v državi prositeljici oziroma do konca postopka za odvzem premoženja nezakonitega izvora.

(4) Če postopek iz drugega odstavka tega člena ni končan v dveh letih od izdaje odločbe o začasnem zavarovanju, se to odpravi. Sodišče o nameri vrnitve premoženja obvesti organ tuje države šest mesecev pred potekom navedenega roka. Izjemoma lahko sodišče, če organ tuje države predloži dodatne dokaze, podaljša zavarovanje še za največ dve leti. Stroške začasnega zavarovanja premoženja nosi država prositeljica.

Izvršitev odločbe o odvzemu premoženja nezakonitega izvora v Republiki Sloveniji

54. člen

(1) Premoženje nezakonitega izvora v Republiki Sloveniji se odvzame, ko pristojni organ tuje države sodišču predloži pravnomočno odločbo o odvzemu premoženja nezakonitega izvora v svoji državi.

(2) Za postopek priznanja in izvršitve se uporabljajo določbe zakona, ki ureja priznanje in izvršitev tujih sodnih odločb v civilnih zadevah, če mednarodni sporazum ali pravni akt Evropske unije, ki se v Republiki Sloveniji uporablja neposredno, ne določata drugače.

(3) Z odvzetim premoženjem nezakonitega izvora se postopa po določbah tega zakona, če ni z mednarodnimi pogodbami ali pravnimi akti Evropske unije, ki se v Republiki Sloveniji uporabljajo neposredno, določeno drugače.

IX. PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA

Podzakonski predpisi

55. člen

(1) Vlada Republike Slovenije sprejme predpis iz 42. člena tega zakona in petega odstavka 43. člena tega zakona v treh mesecih po uveljavitvi tega zakona.

(2) Organ, pristojen po zakonu, ki ureja državno tožilstvo, uskladi določbe Državnotožilskega reda in državnotožilske interne akte z določbami tega zakona v treh mesecih po uveljavitvi tega zakona.

Izvajanje pristojnosti

56. člen

(1) Naloge, ki so po tem zakonu v pristojnosti Specializiranega državnega tožilstva Republike Slovenije, do njegove ustanovitve opravlja Skupina državnih tožilcev za pregon organiziranega kriminala pri Vrhovnem državnem tožilstvu Republike Slovenije.

(2) Določba četrtega odstavka 192. člena Zakona o državnem tožilstvu (Uradni list RS, št. 58/11) o izključni pristojnosti SDT se uporablja za vložitev in zastopanje tožbe v postopku odvzema premoženja nezakonitega izvora, v skladu z zakonom.

(3) Do začetka delovanja Javnega nepremičninskega sklada Republike Slovenije, nepremično premoženje po tem zakonu upravlja ministrstvo, pristojno za javno upravo.

Uporaba zakona

57. člen

(1) **(razveljavljen)**

Datum začetka razveljavitve: 03.08.2018
Sklic: Odločba US

(2) Za zadeve iz prejšnjega odstavka ne velja rok iz četrtega odstavka 10. člena tega zakona.

(3) Ta zakon se uporablja tudi za zadeve, v katerih je bila pravnomočna obsodba za kataloško kaznivo dejanje izdana pred njegovo uveljavitvijo, oziroma po 1. 1. 1990.

Končna določba

58. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne šest mesecev po njegovi uveljavitvi.